

Dziennik Urzędowy

WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO

Nr. 32.

w Kielcach dnia 27. Kwietnia 1831. roku.

Nr. 17081. WYDZIAŁ WOJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA KRAKOWSKIEGO:

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji chcąc zapewnić użytki z nowo odkrytego utrzymywania czystego powietrza, i zapobieżenia szczeniu się zarazy w miejscach gdzie się znawdnie większa ludność skupiona, jako to: w szpitalach, więzieniach, i t. p. przez użycie Chlorku wapnia, nadesłała Kommissyi Wojewódzkiej dziełko Karola Kaczkowskiego Sztab Lekarza Wojska Polskiego, o użyciu preparatów Chloru, przeciw rozmaitym zarazom i szkodliwym wyziewom wydane. Kommissya przeto Wojewódzka umieszczając poniżej takowe dziełko w Dzienniku Wojewódzkim, wzywa Kommissarzy w Obwody Delegowanych, WW. Wójtów Gmin i Burmistrzów Miast, i WW. JIXX. Plebanów, aby przepisy dziełkiem tym obięte między Ludem upowszechniać starali się, zwłaszcza w chwili teraźniejszej, kiedy kraj nasz różnemi chorobami komunikującemi się od strony Rosyi, może być zagrożonym.

Kielce dnia 19. Kwietnia 1831. roku.

Rad. Sta. PREZES, Wielogłowski. — Radzca Obywatelski, B z o w s k i
Zamoyski, S kr. Jlny.

O UŻYCIU PREPARATÓW CHLORU

przeciw rozmaitem zarazom i szkodliwym wyziewom, wydane przez

KAROLA KACZKOWSKIEGO

Dra. Med. Prof. War. Generalnego Sztab-Lekarza Wojska Polskiego.

Prace i doświadczenia wykonywane przez P. Chevalier z chlorowemi preparatami, stały się zbawieniami nietylko dla rodu ludzkiego, ale nawet dla całego roztworu zwierząt. Jego rady wyłuszczyć w tym piśmie, wesprzeć one doświadczeniami PP. Labarrak, Parolleti, Fincham i wielu innych, przywieść rozmaite zastosowania do lazaretów, budowli, kopalni, bydła, jedwabników etc. jest moim zamiarem. Obecne okoliczności nakazują nam wszystkim obozować się ze zbawieniem zastosowaniem nakazań i obmywań chlorowych, jako jedynym środkiem przeciw wszelkiem zarazom. Dzięki dobroczyncom ludzkości za tak szczerliwe wynalazki, treść onych przyimiecie Redacy w upominku odemnie.

O używaniu Chlorku wapna dla utrzymania czystego powietrza w szpitalach, w domach roboczych i innych w których się wielka liczba osób znajduje.

Liczne postrzeżenia lekarzy dowiodły, że chorzy w wielkiej liczbie i w jednym mieszkaniu będący, nie tylko że oddychaniem i ewaporacją psują powietrze, ale nadto wielki i szkodliwy wpływ mają jedni na drugich. Tak np. uważano, że jeżeli obok łóżka chorego, mającego jaką ranę, już oczyszczającą się z gangreny, postawiono łóżko drugiego chorego z podobną słabością, w całej swej mocy choroba pierwszego odnawiała się; i żeby ją oddzielić, potrzeba było chorego przenieść do drugiego pokoju. Zarządzać temu szkodliwemu wpływowi chorych na siebie, nie zawsze można za pomocą wentylatorów lub przewiewu pokoiów; bo albo stały tylko dale się przeciąg powietrza, alboważ nagłego jego przelotu nie wszyscy chorzy znieść mogą. Ani też odpowiadają temu celowi kadzienia pachnącemi rzeczami jak np. żywicą, jałowcem, rozżarzonymi proszkami ect. te bowiem przez chwilę tylko znoszą przykrą woń wyziewów, a w ogólności mogą stać się przez kopcenie szkodliwemi dla chorych. Jedynie tylko octowe, a w szczególności chlorkowe nakładania, potrafią rozkładać wyżej wspomniane wyziewy i zapobiegać ich wpływowi. Lecz używanie mocnych kwasów, albo czystego chlorowego gazu, połączone jest z wielkimi trudnościami albo też wielkiego kosztu wymaga. W tym względzie chlorowe kombinacje są najszygodniejsze; a w szczególności chlorek wapna, którego użyteczne działanie tylolicznemi doświadczeniami jest stwierdzone. Dla oczyszczenia powietrza w lazaretach i domach używa się chlorek wapna trojakiem sposobem: albo jego proszek w kulkach lub na talerzach w różnych miejscach lub kątach na sucho się stawia, a to w ilości odpowiadającej wielkości mieszkania i liczbie chorych; albo rozpuszcza się pełną łyżką chlorku wapna w kwarcie wody, rozlewa się na kilka talerzy i rostawia się po kątach mieszkania; takowy rozciek mieszać należy po kilka razy na dzień szpadelkiem drewnianym, codziennie przy tem odlać trzeba cokolwiek wody i świeżey dodać, odlaną zaś skrapiać podłogę. Po kilku dniach radzą jeszcze dodać trochę octu do wody. Nakoniec trzeci jest sposób oczyszczenia powietrza, zwłaszcza przy opatrywaniu ropiejących ran, a to zapomocą skrapiania roztworem chlorku wapna podłogi wprzód zamiecioney i to przed mającym nastąpić przewiewaniem. Dobrze jest to skrapianie kilkakrotnie na dzień powtarzać. Tychże samych sposobów można używać w wielkich szpitalach, w więzieniach, w różnych rękodzielnich i publicznego zgromadzenia salach, w salach anatomicznych, w mieszkaniach chorych i w innych miejscach, gdzie albo dla wielkiej liczby ludzi, albo dla złego stanu ich zdrowia, powietrze psuje się różnemi szkodliwemi wyziewami. W takim razie P. Chevalier przy używaniu chlorku wapna radzi postępować następującym sposobem. Potrzeba funt suchego chlorku wapna złożyć do wielkiego kamiennego garnka, jaki np. używa się do utrzymywania krowiego masła, z kurkiem na 5. calów od dna odległym, nalać 25. funtów wody, dobrze zmieszać i zostawić na 12. godzin w pokoju; po upłynieniu tego czasu wypuścić kurkiem ciecz wyjaśnioną i używać do skrapiania podłogi lub ścian, stosownie do potrzeby; albo zlawszy w butelki zatknąć płótnem

niem, jeżeli w téj chwili użycie iego nie jest konieczném. Takie garnki z kurkami i pokrywkami, powinny być we wszystkich teatrach, szpitalach, w salach publicznego zgromadzenia, w wielkich fabrykach, w więzieniach, salach anatomicznych, w szlachthanach, w iatkach mięsnych i rybnych, w garbarniach, gdzie sadło topią, w fabrykach brechmali i w ogólności gdzie zgnie, nieprzyjemne i szkodliwe wyziewy czuć się dają; skrapianie słabym rozciekiem chlorku wapna zbawienny wpływ ma na zdrowie robotników. Wychodzącym albo wyjeżdżającym z domu, odwiedzającym szpitale, dobrze jest dla uniknienia wpływu zaraźliwych wyziewów nosić w węzełku lub butelce trochę suchego chlorku wapna albo kawałek płótna w iego rozcieku namoczonego; i kiedy niekiedy z lekka wachać.

*O użyciu Chlorkowego wapna przeciw szkodliwym wyziewom
kłósk, stołców i urynałów.*

Zła woń wydobywająca się przy czyszczeniu miejsc koniecznych, nadewszystko w ciepłym porze roku i w ciepłych klimatach, czuć się daje nie tylko w bliskości tego miejsca, ale przenika do pokoiów bliższych domów, i szkodliwą jest nie tylko oddechowi ludzi i zwierząt; ale nadto czerni srebro, złoto i inne metaliczne rzeczy. Chlorek wapna działaniem swoim zapobiega téj nieprzyjemności i iéj szkodliwym skutkom, jeżeli użycie iego przyswoitym dzieie się sposobem. P. Chevalier następujący w tym razie podaje:

Wszystkie miejsca i schody bliskie czyszczących się iam lub ścieków potrzeba pokropić słabym rozciekiem chlorku wapna. Do tego bierze się funt suchego chlorku wapna, i nalawszy 3ma garcami wody mocno mieszać należy; po ustaniu zlewa się ciecz wyjaśniona, a na białawy osad nalewa się znowu dwa garce i pół wody; znowu się miesza i po ustaniu czysta ciecz się oddziela. Tym sposobem przygotowany rozciek zlewa się w butle, zatyka płótnem i chowa się do użycia.

Aby zły zapach niewcisnął się przez drzwi i okna do mieszkalnych pokoiów, potrzeba wszystkie zamki i spary pozatykać szmatami albo kłakami zmoczonymi mo oniejszym rozciekiem chlorku wapna, który robi się z funta suchego chlorku i pół wiadra wody, sposobem wyżéj wskazanym. Gdyby i po użyciu tych środków, nie przyjemny zapach jeszcze się czuć dawał, potrzeba wewnątrz pokoiów porozwieszać serwety namoczone w wiadomym już rozcieku.

W ciepłych klimatach często potrzeba używać szczególniejszój ostrożności, a by czyszczący miejsca konieczne, niepodpadli niebezpieczeństwu od wpływu duszącego smrodu i zabijającego gazu wodorodno-siarczystego. Dla zapobieżenia tym nieszczęśliwym przypadkom, używa się także chlorek wapna, który jest prawie iedynym i najskuteczniejszym środkiem. Lecz ponieważ czyszczenie iam wielkich, wymagałoby wiele materiału, a przez to drogoby kosztowało, dla tego P. Chevalier, który szczęśliwie w tym celu robił doświadczenia, radzi postępować następującym sposobem. — Na dwa dni przed czyszczeniem, potrzeba wyspać dwa garce albo więcej, stosownie do głębokości czyszczonej iamy, czystego, niedawno gaszonego wapna i rozmieścić żerdzią ze wszystkimi znajdującymi się w iamie nieczysto-

ściami. Wapno sypie się po trochu i mięsza się dobrze; od tego zaraz na drugi dzień nieprzyjemność woni zmniejsza się. W wigilią oczyszczenia, potrzeba cztery albo pięć funtów chlorku wapna rozpuszczonego w wielkiej ilości wody, wlewać po trochu do izaru i ten rozciek mięszać dobrze z nieczystościami. Wtedy fetor prawie zniknie, albo przynajmniej stanie się znośnym a pracującym niezagroza niebezpieczeństwem utraty zdrowia a nawet życia. Gdyby przypadkiem, pracujący około czyszczenia miejsc koniecznych, lub ktokolwiek inny zbliżony do miejsca roboty od wpływu zabijającego siarczisto-wodorodnego gazu, który zazwyczaj w takich miejscach się znajduje, zatchnął się albo podpadł niebezpiecznej słabości, to i w tym razie użycie chlorowey kombinacji może przynieść pomoc zbawienną. P. Labarrak (*) załatwił tym sposobem robotnikowi wrócić życie, za pomocą nanieszonej w gęstym rozcieku chlorkowey sody serwety, którą trzymał przy nosie i ustach chorego. Nie masz wątpliwości, że i rozciek chlorku wapna, może równie być użytecznym. P. Chevalier radzi, aby dla odwrócenia nieprzyjemney woni i złych jej skutków, nawet narzędzia używane do czyszczenia miejsc koniecznych, obmywać rozciekiem chlorku wapna. Tymże samym sposobem można używać chlorku wapna do czyszczenia stołców i urynaiów. Prefekt Policji Paryżkiej w poleceniach swoich wydanych 1825. r. radzi rozpuścić dwie uncje chlorku wapna w czwartey części wiadra wody, i kiedy po należytem zmięszaniu rozciek się wyjaśni, zlać go w butelki, zakorkować i używać w potrzebie, to jest wlewać w garnki stołców, w urynały i naczynia te obmywać. Oprócz tego, dla oczyszczenia naczyń i rozmaitych części budowli z wyziewów gnijących uryny, które po największej części są amoniakowie, P. d'Arcet знаmienity chemik wynalazkiem rozlicznych sposobów do zachowania ludzkiego zdrowia, od szkodliwych wyziewów unoszących się w powietrzu znayduie: że w miejscu chlorku wapna z wielką korzyścią można używać rozci ku alunu, który zawsze zamyka w sobie zbyt siarkowego kwasu, mogącego połączyć się, z amoniakiem i rozpuszczać szkodliwe i nieprzyjemne wonie, wychodzące ze zgniłey uryny. Alun można używać w proszku, jeżeli ten ma działać na izar kę ciecz smrodliwą.

O użyciu chlorku wapna dla oczyszczenia powietrza w stajniach, oborach, chlewach i w innych miejscach do utrzymywania bydła przeznaczonych.

Stajnie zabudowania dla zwierząt domowych, miejsc, w których się utrzymują ptasie kurnie i niedwubniki, ten sam mają wpływ na zwierzęt, jak i wspomniane w poprzedzającym rozdziale mieszkanie na ludzi. W nich powietrze podlega jeszcze większemu zepsuciu, jak w mieszkaniach napełnionych ludźmi, dla tego, że zamykają w sobie i nieczystości zwierząt i gnoy powiększający wyziewami swoimi won nieprzyjemną. Z żalem wyznać potrzeba, że dotąd nie wiele osób zwraca uwagę na czystość i świeżość powietrza w zabudowaniach zwierzęcych; chociaż to jest przyczyną częstych epidemicznych chorób, sprawiających pomór bydła, niszczący gospodarstwa. Liczne postrzeżenia dostatecznie dowiodły tę prawdę, i dla tego to oddawna rozsądni budownicz, w zabudowaniach dla bydła i innych zwierząt, zastanawiali

(*) Journal de Chimie médicale 1825,

wisli się nad rozmaitymi środkami dla utrzymania w nich czystości powietrza. Doświadczenia wielu Chemików a w szczególności P. Labarrak, w ostatnich czasach do wiodły, że i tu nakadzanie chłorowe są najskuteczniejszym i naysposobniejszym sposobem, tak dla utrzymania czystości powietrza w ogólności, iak w szczególności dla zapobieżenia szerzeniu się epidemicznych chorób i pomoru bydła. W końcu 1823 r. P. Labarrak ogłosił następujący, bardzo prosty sposób, utrzymania czystości powietrza, w chlewach i stajniach; którym także skutecznie zapobieżono pomorowi koni we Francyi. Jeżeli chlew albo stajnia ma 50. stóp (8 sążni) długości a 12. lub 15. stóp (2 do 2½. szerokości, potrzeba wziąć półtora funta suchego chlorku wapna dobrze napełnionego chlorem, zmieszać z małą ilością wody, mocno zakłócić kiem, i wylać w wannę albo wiakie inne naczynie, zamykające w sobie 8. wiader (100. funtów) wody, znówu dobrze zmieszać i pozwolić by mieszanina ta ustała się; kiedy się ciecz wyjaśni potrzeba ją zlać a na osad naleć powtórnie: półtora wiadra wody, zmieszać i wylać wszystko na płótno, przytwierdzone w czterech końcach nad naczyniem ciecz przyymującym, do umyślnie na to przygotowaney z drzewa maszyny. Tym sposobem ciecz przecedzona miesza się z poprzedzającym rozciekiem i używa się potem dla oczyszczenia powietrza w stajniach. — Do tego potrzeba naprzód wywieść z stajni gnoy i inne nieczystości i wziąwszy gabkę albo szmatę umoczoną w rozcieku chlorku wapna, obmywać nią ściany, półki, żłoby, drabiny i inne narzędzia w stajni znajdujące się; po obmyciu wszystkiego, resztę cieczy potrzeba użyć do wymycia albo skropienia podłogi i wszystko potem wysuszyć. Podczas téj roboty bydło zdrowe potrzeba wyprowadzić, co się zaś tyczy chorych dla tych w wielu razach okadzanie chlorem jest nayszkodliwsiym lekarstwem.

Opisané teraz obmywanie stajen dla utrzymania w nich czystego powietrza nie jest drogie: półtora albowiem funta chlorku wapna kosztuje tylko półtora rubla. Wydatek ten uważać będziemy za żaden, jeżeli się zastanowimy, że przez to z wielką nadzieją zapobiedz można pomorowi bydła niszczącemu: często cały dobytek Obywateli i włościanina. Zamiast chlorku wapna dla czyszczenia stajen i chlewów można używać także chlorkową sadę; lecz ponieważ ta jest droższą, dla tego używa się tylko w razach koniecznych.

Aby ochronić bydła od zarażenia się epidemiczną chorobą w czasie pomoru, radzą w czystych stajniach stawiać drewniane talerze z suchym chlorkiem wapna. Dla stajni zwyczajnéj (wiadoméj miary) dosyć na ieden raz wziąć pół funta tego proszku i rozdzielić na cztery części: dwie z nich zawiesić na sznurkach w kątach stajni, a dwie drugie przymocować do ścian, albo postawić na podłodze. W tym ostatnim razie potrzeba talerze przykrywać deszcznikami. Tym sposobem rozstawiony chlerek wapna rozkłada się powoli; wydając nieustannie słaby zapas chlorku, który niszczy zaraźliwe istoty w chwili ukazania się ich w powietrzu stajni. Płonna jest boisaźń szkodliwego wpływu takiego kadzenia na narzędzia służące do oddychania ludzom i zwierzętom; chlor, tym sposobem uwolniony, będąc bardzo rzadkim i słabym nie sprawuje ani duszności ani kaszlu.

P. Che-

P. Chevalier zapewnia, że w niednój izbie 12 stóp [] szerokości mającój, przez 6. miesięcy mieszkało wiele ludzi bez uszkodzenia, chociaż chlorek wapna ciągle był utrzymywany w rożkach papierowych — Zapach chloru zaledwie czuć się dawał i nie sprawiał najmniejszego drażnienia.

Z równym skutkiem jak wstajnisen, można używać cieczy chlorowój w zwie-
rzyńcach, dla chwywania klatek, wktórych się zwierzęta utrzymują.

We Włoszech, gdzie naywię éy zaymu a się karmieniem iedwabników, ieszcze w 1801, r. P. Parolletti urodziwszy się w stronie gdzie wyrabianie iedwabiu, stanowi iedną z naygłówniejszych gałęzi przemysłu, wnikłości ieszcze zatrudniając się tą częścią wieyskiego gospodarstwa, postrzegł: 1) że zepsucie powietrza w miejscach przeznaczonych na chowanie iedwabników po sadkach jest naygłówniejszą przyczyną ich słabości; 2) że zwyczaj palenia w tych miejscach ognia, albo różnych pachnących rzeczy, nieprzynosząc prawdziwój korzyści, ciągnie za sobą większe niedogodności: albowiem sprawia temperaturę nierówną i zapach bardzo nieprzyjemny dla znajdujących się tam owadów; i 3) że chlorowe nakadzania użyte w przyzwoitej ilości są nayskuteczniejszém lekarstwem na wyżey wspomnioną chorobę. Pierwsze doświadczenie tego rodzaju dla oczyszczenia miejsc przeznaczonych na utrzymywanie iedwabników było w r. 1801. w wiosce blisko Turyna. P. Parolletti postrzegł, że u niego w niednój izbie iedwabników, doktórój powietrze dwoma tylko oknami od strony południowój wchodziło, owady zruciwezy z siebie czwarły raz skórę słabiały i nieładły podawanych sobie liisków, że u wielu z nich, odchód był rzadki, kleiowaty i oliwkowego koloru; u drugich na skórze pokazywały się czerwone znaki: ciała ich twardniały, pokrywały się mszystą pleśnią, i miały podobieństwo do odłamków alabastru. — Choroba ta szerzyła się prędko a osłabienie codzién stawało się mocniéjsze; owady, które w początku miały malenkie czerwone znamiona, pomalu traciły właściwy sobie kolor i zdychały; trupy ich czerniały i prędko się psuły. W takim stanie była choroba owadów, kiedy P. Parolletti przedsięwziął choć część ich ocalić chlorowém kadzeniem. Dla tego włożywszy do szklanego kubka uncją czarnego niedokwasu Braunszteynu w proszku, nalał na niego saletrosolnego kwasu i zmieszawszy to wezystko kiykiem szklanym: wydobywał gaz chlorowój. Postawiwszy ten kubek na deszczuńce chodził z nim po wezystkich stronach iedwabnicy a szczególniej do kątów, kiedy wydobywanie chloru słabiało, dolewał kwasu i tym sposobem w kwadrans tworzył się gaz, zmniejszając wydobywanie się jego tak: aby ilość jego nieprzechodziła granicy, w którój mógł być znośnym dla czułych owadów, przez ten czas drzwi i okna kazał odmykać dla wolnego przechodu i odświeżania powietrza. Sposób ten był bardzo skuteczny, we dwa dni choroba zniknęła.

Spostrzeżenia P. Parolletti, zaięły uwagę Opata Réjra który sam się przekonał o ich pewności i nadzwyczajnym użetku. Kiedy w ostatnim czasie doświadczenia P. Labarcka dowiodły, że kadzenia chlorowe naywygodniéj można robić z chlorowych kombinacyj, radzono aby w miejscach zarażonych, przeznaczonych na utrzy-
my-

mywanie iedwabników, stawiono talerze z suchym chlorkiem wapna, a podłogę skrapiano słabym jego rozciekiem. W końcu 1828 r. głośnem było w Paryżu że P. Bonafu, sławny wydaniem dzieła o karmieniu iedwabników, używał już bardzo szczerbie chlorku wapna w 1825 - 6. i 1827 r. dla oczyszczenia mieszkań iedwabników. Użycie jego zależy natém: Potrzeba w miejscu chowania się iedwabników, na podłodze postawić naczynie zamykające w sobie iedną część suchego chlorku wapna (1. funt) dodać do tego 30. części (30. funtów) wody i dobrze zmieszać. Kiedy się ciecz wyiaśni, skrapiać nią ściany i podłogę, na osad nalać znowu wody, powtórnie zmieszać i czystą ciecz zlaną schować do użycia. — Skrapianie rozciekiem chlorku wapna, potrzeba powtarzać dwa albo trzy razy na dobę, może być rzadsze lub częstsze, stosownie do wielkości miejsca, w którym się iedwabniki chowają, albo do samej fabryki, do ilości owadów, do sposobności odświeżenia w fabryce powietrza etc.

P. Bonafu dodaje, że użycie chlorowych kombinacyi wymaga koniecznie, przepływu powietrza, a to albo przez otworenie okien i drzwi, albo przez palenie ognia w umyślnie na to przygotowanych kominkach.

O g ó ł n e U w a g i.

Takowe ogólne uwagi dla domów publicznych, rękodzielnych, więzień i szpitalów etc. złatwością zasto owane być mogą do domów prywatnych, w których dla ochronienia ludzi od zaraźliwych istot i wyziewów za pomocą chlorku wapna, potrzeba następujących użyć ostrożności.

Jtak: w przedpokoiach w izbach czeladnich i kuchniach, dokąd nayeżęścię wchodzi ludzie prości, którzy przez nieochędnostwo i nieostrożność często roznoszą zaraźliwe choroby, stawiać ieden albo dwa płaskie talerze (stosownie do wielkości i by) z trzema łyżkami stołowemi chlorku wapna, który potrzeba odmienić co dwa co trzy dni, albo w ogólności kiedy przestanie wydawać z siebie zapach chloru; i prócz tego trzy razy na dzień skropić podłogę słabym rozciekiem tego chlorku tak iak się skrapia wodą przed zamiętaniem.

W pokoiach służących do przyymowania osób, dokąd także wchodzi rozmaici ludzie; trzymać ieden albo dwa talerze (stosownie do wielkości pokoju) z suchym chlorkiem wapna, aby zawsze czuć się dawał słaby zapach chloru.

W salach i pokoiach bawialnych, dokąd wchodzi obcy zalecający się czystością ludzie, dosyć iest na oknach, trzymać po iednym talerzu z małą ilością suchego chlorku wapna, albo raz na dzień lekko skrapiać posadzkę, lekkim chlorowym rozciekiem a w szczególności przed przyyscieniem oczekiwanych gości.

W pokoiach sypialnych i innych, kadzenie chlorowe niemnięj iest potrzebne, iak w pokoiach bawialnych. Oprócz tego, potrzeba mieć zawsze zakorkowana butelkę z rozciekiem chlorku wapna, dla obmywania rąk, przy odbieraniu pism i innych rzeczy, które przychodzą albo z mięysc zarażonych, albo od ludzi mogących przynieść zarzę.

Kto ma porzebę wyjeżdżać z domu, ten dla ostrożności powinien mieć w węselkach

szekach albo w butelkach stołową łyżkę chlorku wapna, albo chustkę skropioną jego rozciekłem, aby przy nim zawsze czuć było słaby, i nieznaczny zapach chloru.

U w a g a: Użycie chlorku wapna nie uwalnia jednak od zachowywania czystości i diety przepisanej przez Lekarza od przewietrzenia pokoiów, od wszelkich przy kwarentannach ostrożności, to jest: od długiego okadzenia chlorem i ludzi i większych rzeczy, przybywających z miejsc zarażonych.

O użyciu chlorowych preparatów dla oczyszczenia rozmaitych rzeczy.

Do rzeczy, które szkodliwie wpływać mogą na zdrowie, używających albo zbliżających się do nich ludzi, należy policzyć w szczególności trupy rozmaitych zwierząt a nadewszystko zmarłych z zaraźliwej choroby, bieliznę i odzież chorych; suknie przeięte różnemi nieprzyjemnemi i zaraźliwemi materjami, rzeczy przywożone z miejsc zarażonych: szumy, stopy złożonych i gnijących zwierzęcych istot, jak np. stopy skur niewyprawionych, kości etc. stoły kosze i inne naczynia w mięsnych i rybnych iatkach, naczynia kuchenne woniejące rozmaitemi istotami, zątechle beczki etc. Co się tyczy znoszenia i opatrywania gnijących ciał ludzkich i innych zwierząt, Presekt Policji Paryżkiej w r. 1823. 11. Grudnia wydał następujący sposób, oparty na wielu pomysłnych doświadczeniach. Przed przybliżeniem się do trupa, potrzeba wziąć wanienkę z dwoma wiadrami wody, wyspać do niej funt i ćwierć suchego chlorku wapna, i dobrze zmieszać, potem wzięwszy kawał sukna i namoczywszy go w téj cieczy, zarzuca się prędko na trupa, a w krótko nieprzyjemna woń znika. W pierwszym razie, zebrawszy potrzebną ilość zgniętej materji trupa w szklankę, miejsce jego potrzeba zlewać rozciekłem chlorku wapna. Nakoniec gdyby okazało się, że zapach trupa, przechodzi do bliższych pokoiów, przez korytarze, schody, etc. Potrzeba wszystkie te miejsca, pilnie pokropić znaczną ilością chlorku wapna. Trupa suknem przykrytego, potrzeba także często skrapiać tym rozciekłem, aby wyziewało się na nowo się niewydobywał. Jak tylko trup obczyrzany złoży się w przeznaczone dla niego miejsce, przykrywające go sukno potrzeba dobrze wyprać, wysuszyć i złożyć.

W ogólności przy podnoszeniu trupów, a w szczególności umarłych z zaraźliwych chorób, potrzeba je skrapiać koniecznie rozciekłem chlorku wapna. Przy zachowaniu téj ostróżności, można nawet zléymować skórę ze zdechłych przez pomór zwierząt dla wyprawy i użytku gospodarskiego. — 1828. roku we wszystkich Austryackich kwarentannach, z pomysłnością używano rozcieku chlorku wapna, dla oczyszczenia skór, przywożonych z zagranicy, gdzie w wielu miejscach był pomór bydła. Trudniący się tem robotnicy jako też doglądający chorych ludzi i zwierząt w czasie zaraźliwej choroby, mogą z wielkim pożytkiem, używać rozcieku chlorku wapna, dla zabezpieczenia się od téj słabości. Przed robotą powinni myć nim ręce, a po robotie skrapiać suknie swoje i podłogę w izbach. Przy dyssekcji czyli przy okryciu trupów, przy balsamowaniu ciał, z wielką korzyścią używać można chlorku wapna w rozcieku obmywając nim ręce i skrapiając fartuch, przed zaczęciem lub po ukończeniu pracy stosownie do okoliczności.

Co się

Reszta w Dodatku

DZIENNIKA WOIEWODZTWA KRAKOWSKIEGO.

w Kielcach dnia 27. Kwietnia 1831, roku.

Co się tyczy oczyszczania z przykrego fetoru targowych, rybnych koszów, stołów, ławek i innych narzędzi, rozcieki chlorowey sody i wapna są iedynym i naylepszym środkiem.

W Paryżu mimo starannego i codziennego mycia różnemi pa hnącemi rzeczmi, kosze rybne do tego stopnia nieprzyjemnie trąca, że ie wyrzucaia na rynek, przez co zarażaią smrodem bliższe domy i ulice. Wszystkie sposoby do tego używane były bezskuteczne. — Nakoniec Paryzki aptekarz Hanri poradził używać w rozcieku chlorowéy sody, a skutek pomyślny odpowiedział iego oczekiwaniu. Powtarzane do świadczenia z Panem Labarrak, iż rozciek z 12. wiader wody i 3½. funta chlorku sody, niszczył smród zupełnie. Trzeba zanurzać w tym rozcieku kosz i miotł mi wy-cierać, chlorek wapna odpowiada temuż celowi. Rząd miasta Paryża, widząc pomyślne skutki tych doświadczeń, pozwolił robić publicznie doświadczenie na 100. rybnych koszach. Doświadczenie to miało miejsce 17. Sierpnia 1824. r. We trzy godziny, wszystkie kosze były zupełnie oczyszczone w rozcieku 6. funtów chlorowéy sody, rozpuszczoney w 600. funtach wody. We Wrześniu wszystkie rybne kosze z ra na używane, w wieczór moczone były w rozcieku chlorowéy sody w stosunku pół funta do 100. funtów wody. — Zaraz przystąpiono do oczyszczania i innych rzeczy znajduiaących się na rynku i stołów, które albo zanurzono w chlorowym rozcieku albo nim ie obmywano. Sposobem używanym do oczyszczenia koszów rybnych, można oczyszczać wszystkie naczynia: Beczki z wina, wody i inne różne kuchenne naczynia które dla smrodu staią się zupełnie nieużywanemi, po takim oczyszczeniu mogą być używane iak nowe. Dla małych naczyń kuchennych, znajduje się w dzieniku medycznym wydawanym w Ferrarze podany sposób następuiaący. — Potrzeba wziąć 4. do 8. uncyy chlorku sody i zmieszawszy z 50. funtami czystéy wody, nalać tym rozciekiem prześmiardłe naczynia i trzeć włosianą miotełką a potem wylawazy rozciek, wymyć dobrze a naylepiéy w bieżący wodzie. W potrzebie chlorku sody może być zastąpiony chlorkiem wapna i potażu. Tymże sposobem radzą czyścić naczynia, wktorych się trzymały pijawki. Pracniący przy kwarantannie i dozorczy którzy z obowiązku muszą oczyszczać bieliznę, suknie i inne rzeczy przeieżdżaiących osób, albo w saméy rzeczy maiaących zarażliwą chorobę, albo tylko posadzanych o nią, także praczki piorące bieliznę, chałaty i przepaski materyą przesiękłe, powinny koniecznie, dla zupełnego oczyszczenia tych rzeczy, używać albo nakadzania czystym chlorowym gazem albo co iest daleko wygodniéj chlorkiem wapna, sody lub potażu. Stosownie do stopnia zarażenia tych rzeczy, można albo zanurzać ie w słabych chlorowych rozciekach albo roz wiesiwszy na sznurkach na wolném powietrzu skrapiać tymi rozciekami za pomocą kropideł i miotełek. Radziłoby należało, aby tym sposobem tandeciarze i galganiarze, oczyszczali zbierane po miastach i składane w stosy stare

sukna, płótna, gałganki it. d. Rzeczy albowiem takie mogą często pochoǳić z miéysc zarażonych różnemi zaraźliwemi chorobami i tym sposobem zarażać niemi pracujących w papierniach i innych fabrykach.

Wiadomo wszystkim, że ubiory zwłaszcza suknie i w ogólności wełniane, przy mając łatwo różne smrodliwe i zaraźliwe materye, mocno je w sobie trzymaia. Jeżeli tym sposobem napoiona będzie suknia, szkodliwemi dla zdrowia istotami, noszenie iéy może mieć złe skutki. Takimi bywaią często suknie pracujących wrzeźniach w mięsnych i rybnych iatkach, w składach śledziowych i łoiowych etc. Szkodliwemu wpływowi takiego ubioru, łatwo zapobiedz można użyciem rozcieków chlorowych. Wreszcie sama smród nieznośny dla wszystkich mających delikatne powonienie, jest dostatecznym do potrzeby ich oczyszczania. W wielu razach dla uwolnienia sukni od nieprzyjemnego zapachu, dosyć jest powiesić ią w szczelnie zamykającej się szafie i w kątach iéy postawić talerze z małą ilością chlorku wapna. P. Chevalier oparty na wielu własnych doświadczeniach zapewnia, że suknia przeięta zapachem tytoniu tym sposobem traciła go zupełnie w 6ciu godzinach i że nawet suknia tohnąca rybą zatęchłą w 8miu godzinach uwalniała się od tego nieprzyjemnego fetoru. Przy takim czyszczeniu potrzeba uważać, czy wapno zupełnie chlor straciło, jeżeli już niewydaie woni chlorowéy należy go odmienić.

Stosy kości, skór i innych organicznych istot, także zatęchła woda na okrętach i statkach, gnijący na dnie studni lub winnych miéyscach muł, które wydaią szkodliwy dla zdrowia wyziew, bardzo łatwo mogą być oczyszczone, albo za pomocą skrapiania rozciekiem chlorku wapna, albo przez zmięszanie go z cieczą mającą się oczyszczać. Wreszcie dla oczyszczenia zatęchłej wody w statkach, w sadzawkach ogrodowych i studniach, także w beczkach okrętowych, z wielką korzyścią można używać zwierzęcego czyli kość anego węgla. P. Chevalier przywodzi dwa przekonujące przykłady, które dowodzą skutecznego wpływu zwierzęcego węgla na oczyszczenie wody ze zgnilizny. Pewien obywatel do studni czy do sadzawki 10. stóp szerokiej, a 3. głębokiej, w której pod iesienia, woda zawsze się psuła i wydawała fetor nieprzyjemny; za radą P. Chevalier wysypał 35. funtów zwierzęcego węgla w proszku, rozsiały go równo po powierzchni wody, za pomocą rzeszota z pręcików. Węgiel z początku pływał po powierzchni wody, ale potem upadł na dno sadzawki i od téj pory przez pięć lat woda zawsze była dosyć czystą bez przykrego zapachu, chociaż niekiedy zieleńiała. U drugiego obywatela, także w sadzawce ogrodowej woda zepsuła się do tego stopnia, że wszystkie w niéy karpie zasłabły a potem wyzdychały, poradzono mu aby wysypał do sadzawki trochę zwierzęcego węgla i choroba karpiów znikła.

O użyciu chlorowych kombinacyi dla poprawy iedzenia i napoiów zepsutych.

Dotąd z korzyścią używano chlorowych kombinacyi, dla poprawy owoców ogrodowych, utrzymywanych tylko sposobem Apperta, dla poprawy nieprzyjemnego smaku, i zapachu różnych winnych spirytusów i rozmaitych oleiów.

Groch zwyczajny fasola, kapusta czerwona i inne owoce długo trzymane sposobem Apperta w hermetycznie zakorkowanych naczyniach, często nabieraią nieprzyjemnego zapachu, co dla odbywających morskie podróże i opatruiących się w takie

owoce, bywa bardzo nieprzyjemném. Paryzki aptekarz P. Lemer. — Lisankur dla poprawy takich owoców podaje następujący sposób: potrzeba wziąć 6g. części wody i jedną część suchego chlorku wapna, albo blisko funt zwyczajnéj wody i dwie drachmy chlorowéj kombinacyi, zmieszać, dozwoić cieczy ustać się i wylać i apotém zlawszy ją, płukać w niéy owoce mające zapach nieprzyjemny i nakoniec po wypłókanu, obmyć świeżą zwyczajną wodą. — Gdyby zaś i po takiém działaniu zły zapach niezgiął, potrzeba że dwie godziny trzymać owoce w chlorowym rozcieku, a potém obmyć wodą zwyczajną. Obmyte tym sposobem owoce nabierają znowu właściwego sobie smaku i zapachu. Jednak P. Chevallier twierdzi, że do takiego obmywania lepiej jest zrobić rozciek chlorowy, z dwóch funtów wody i jednej uncyi chlorku wapna.

Spirytus winny ze zboża i wytlóczyn winogronowych ma zazwyczaj nadzwyczajnie nieprzyjemny zapach, aspirytus, w którym długo trzymano istoty zwierzęce staje się nawet śmierdzącym. Rozmaitych sposobów używano dla poprawy takich spirytusów; mieszały je z pachnącemi olejkami z zwierzęcym i drewnianym węglem i różnemi kwasami, lecz wszystkie te środki nieprzywracały ich do dawnego stanu. — Nakoniec zwrócono uwagę na chlorek wapna, którego z wielkim pożytkiem używano już do oczyszczania innych istot. Trudność tylko zachodzi w wynalezieniu przyzwoitéj proporcyi chlorku wapna. P. Chevallier znalazł, że daleko jest lepiej, do spirytusu dodawać po trochu suchego chlorku wapna, dopóty dopóki zepsuty zapach spirytusu niezniknie, a ciecz nie wyda zapachu chloru. Podług przepisu Wittinga potrzeba wziąć dwie uncye chlorku wapna rozwieść je winnym spirytusem tak, aby mieszanina ta była podobna do rzadkiéj kaszy i zmieszawszy to s 150. częściami nieprzyjemnie pachnącego winnego spirytusu przedystyllować. Pierwsza ilość otrzymanego winnego spirytusu, ma zapach chloru, i dla tego potrzeba ją zlać w inne naczynie, dla oddzielenia od innych części, które tego zapachu nie mają i chować do użycia przy następującym oczyszczeniu, przy którym potrzeba już mniej cokolwiek mieszać chlorku wapna z winnym spirytusem. Lecz do takowego oczyszczania podany jest prostszy sposób, za pomocą oliwy lub olejku migdałowego wspólnie ze spirytusem.

Dla oczyszczenia winnego spirytusu, w którym trzymano zwierzęce istoty P. Chevallier radzi do spirytusu dodawać chlorkowego rozcieku dopóty, dopóki niezniknie zupełnie zły jego zapach i nie okaże się zapach chloru. Z takiej mieszaniny przez dystyllacyą na lekkim ogniu, otrzymuje się spirytus bez koloru, który cokolwiek pachnie chlorem, ma smak kwaskowaty i może być używany do zachowywania istot zwierzęcych, także do robienia pokostu i do innych potrzeb.

P. Dawidson w Glasgowie w r. 1827. wydał sposób czyszczenia zepsutego oleju albo tłustości rybiéj za pomocą chlorku wapna. Sposób ten podług P. Chevalliera może być używany i do innych zwierzęcych i roślinnych tłustych i olejowatych istot. Podług przepisów P. Dawidsona, potrzeba wziąć funt suchego chlorku wapna, rozwieść go we 4. funtach wody i zlawszy z osadu wyraźniony rozciek, zmieszać ze 122. funtami rybiego oleju, dodać potém 3. uncye kwasu siarczanego, rozwiędzonego w 5ch. funtach wody i mieszaninę tę na umiarkowanym ogniu gotować, dopóty dopó

ki olej wzięty na łopatkę nie będzie spadał zupełnie czystymi kroplami. Wtedy gotowanie się téj mieszaniny potrzeba przerwać i wylać ją w takie naczynie, na któreby kwas nie działał; po ochłodzeniu zaś zlać olej i przemyć czystą wodą. W miarę zepsucia się oleju i ilość chlorku wapna powinna się odmięniać. Wrzenie nie powinno trwać długo, aby mieszanina dostateczną ilość wody; inaczej olej może podpaść zepsuciu. P. Dawidson radzi także, aby przed takim oczyszczeniem oleju, osadzić z niego pewny gatunek galaretowatęj materyi, rozciekiem garbniku.

Nro. 17722. *Wydział Skarbowy.*

KOMMISSYA WOIEWOLZTWA KRAKOWSKIEGO.

Gdy z mocy reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji z d. 18. b. m. do liczb. 3272/826. konie do służby woyskowej zdadne, nawet za opłatą eni w powozach za granicę wypuszczone być niemogą; przeto wydawszy jednocześnie Komorom Celnym stosownie w téj mierze rozporządzenie, Kommissya Woiewódzka równie i Publiczność o tém zawiadomia.

Kielec dnia 23. Kwietnia 1831. roku.

Za Rad: Sta: Nad: PREZESA, *Paprocki.*

Radzca Obywatelski Bzowski.
Zamoyski, S. J.

Nro. 17212.

O B W I E S Z C Z E N I E

Sekwestrator Rządowy podaje do publiczny wiadomości, iż w dniu 2, 3. i 4: Maia r. b. w Kancellaryi Burmistrza miasta Działoszyc przez publiczną licytacją sprzedany będzie dom murowany w mieście Działoszycach, własny starozakonnego Zelmana Zendowskiego, a to za dług Skarbowy w kwocie Złp. 2240. z kaucyi po Boruckim. — Zyczący sobie kupienia takowego domu, zechcą w dniach oznaczonych z gotowem pieniędztą przybyć, gdzie im warunki oraz i opis domu okazane zostaną. Miechów dnia 13. Kwietnia 1831. roku.

Niziń ki.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Administrator Sądowy wsi Chechła dziedzicznej Sukcessorów niegdy WW. Szymbona i Anny Konitów Małżonków w Powiecie i Obwodzie Olkuskim, Woiewództwie Krakowskim, położony, oznajmia niniejszem Szanowney Publiczności, iż też wieś z przyległościami, propinacją, czynszami, daninami i powinnościami, zabudowaniem dworskim, sadami i ogrodami w trzechletnią dzierżawę przed W. Rejentem Jozefatem Wiślickim poczynając się od d. 24. Czerwca r. b. przez publiczną licytacją wypuszczoną będzie, do której wyznacza się termin na dzień 24. Maia 1831. w mieście Olkusz w Kancellaryi W. Rejenta. — Mający chęć licytowania w terminie stawić się zechcą; warunki zaś licytacji każdego czasu w Kancellaryi Rejenta przeyrzeć sobie racą.

w Chechle dnia 16. Kwietnia 1831. roku.

Wincenty Kobyłański, Admi. Sądo. Dóbr Chechła oraz Wóyt téżże.

O B W I E S Z C Z E N I E.

W dobrach Brzegi, Powiecie Jędrzejowskim, jest do sprzedania znaczna ilość prasienia koniczyzny czerwony w plewkach w dwóch gatunkach, to jest: wcześnięj i późnięj doyrzewiająca, korzec po złotych trzy.